

Foto: Dan Místerna, MAFRA

Doufám, že za vítězství dostanu pusku od své holky

Sedmnáctiletý Ondřej Motlíček získal v pondělí večer v Míčovně na Pražském hradě vavříny ve finále Logické olympiády. Dokonce už potřetí.

Ivana Karásková
reportérka MF DNES

N a mladíka s IQ nad 150 působí student gymnázia v Šumperku Ondřej Motlíček nenápadně, chtěl by se fíct překvapivě normálně. Má kamarády i přítelkyni. Žádný náfuha, nepříliš ctižádostivý, zatím bez jasné vize, jak své nadání v životě uplatní. Spíš málomluvný než upovídaný.

U sedmnáctiletého studenta jsem trochu na rozpácích, zda zvolit vyklání, či tykání...
To druhé je v pohodě. Nemám rád, když mi někteří učitelé vykají.

Ríká se, že obhájit vítězství je těžší než vyhrát. Jak ses cítil před začátkem finále?

Kupodivu docela fajn. Možná i proto, že v minulých letech jsem musel vstávat ráno ve čtyři, abych ze Šumperka do Prahy dorazil včas. Ale rodiče si našli práci v Praze a pořídili tady byt, tak že tentokrát jsem vstával normálně jako do školy.

Pokud existuje u soutěže inteligence něco jako forma u sportovců, znamená to, že ses dobře vyspal a příšel na soutěž v pohodě?

Určitě v lepší než minule. Tak jsem zúročil svoje dřívější zkušenosti, věděl jsem zhruba, co mě čeká. Od písemného testu až po skládání slov, obrazců či rovnic. Některé úlohy mi přišly těžké, ale osvědčila se mi jedna metoda. Když mi některá otázka zamotá hlavu, tak se na ni vykašlu. Prostě jdu dál, třeba si napíšu poznámku a pak se k úloze vrátím. Kóuku na problém novými očima a najednou to jde. Je dobré se nezáseknout, to člověk zbytečně znervózni.

Ty sis určitě nechal změřit svoji inteligenci, že?

Nechal. Ve Sternberku pořádají na jedné základce týden s Mensou. Já to tam mám blízko, navíc jsem se v tom měsíci narodil, tak jsem do IQ testu šel.

A kolik naměřili?

To se neříká.

Ale proč?

No dobře, pokud na tom trváte, tak řekněme, že mi naměřili IQ nad 150. Zatím sice nejsem člen Mensy, ale jednou určitě budu.

O chytrých lidech se říká, že jsou osaměléjší. Případáš si tak?

Vůbec. Chodím do Šumperského gymnázia a jenom v naší třídě mám tak pět dobrých kamarádů. Vlastně o jednoho míň, protože ten propadl.

Kamarádství mezi vámi proto skončilo?

Ne, jen se miň vidáme, ale ve spojení jsme pořád. Jeho moc nebylo se učit a byl trochu roztržitý. Pořád visel na počítači. Potkali jsme se už hrozně dávno v křizovkářském kroužku a prostě jsme si sedli. Nemám pocit, že bych v třídě nějak vyčníval. I když třeba v matematice máme ještě s jedním spolužákem možná trochu volnější režim. Tím nemyslím nějaké výhody. Jednoduše býváme dřív hotoví s úkoly, a tak pomáháme ostatním.

Takže to není tak, že by sis měl co říct jenom s jedničkáři?

To určitě ne. Navíc známka o inteligenci si nesvědčí a jedničkáři bývají šprti. Když jsou společné zájmy, je o čem mluvit. Na druhé straně nejsem typ, co by se sám začal s někým bavit. K cizím mám určitý odstup. Pokud si mám vybrat, upřednostňuju psanou komunikaci. Ve škole mi stačí mít významnání. Neučím se totiž na předměty, které mě nebaví.

A to jsou třeba které?

No, když váhám, jestli mám luštit sudoku, nebo se učit bižuli, je jasné, čemu dám přednost. Ale kromě biologie je toho samozřejmě víc. Taký mě nebaví literatura a málo čtu. Jiné je to s lingvistikou, ta mě zajímá. Nevynovují mi předměty, kde musíte bilovat fakta, radši hledám logické souvislosti. Z četby mě ještě tak oslovily Čapkovy divadelní hry, ale vím, že za rok

k maturitě musím nějakou beletrii přečíst, tak až bude potřeba, ke čtení se dokopu.

Co děláš, když nejsi ve škole? Třeba nějaký sport?

Hrával jsem házenou, ale teď ze sportů už jen šachy. Po pravdě doma většinu času ležím v křesle s notebookem a nic nedělám. To mě baví asi nejvíc.

To mi tedy bouráš představu o talentovaném ctižádostivém mladíkovi, co potřetí vyhrál prestižní Logickou olympiádu.

Taky jsem pětkrát vyhrál krajské kolo, takže mám doma tři notebooky za vítězství a tablety za krajská kola. Jsem soutěživý, to ano, ale musím vědět, že na to mám.

Je něco, na co nemáš? Co ti nejde? Asi nejsem moc praktický. Nejde mi třeba uklízení a vaření.

Proč si myslíš, že bys měl umět v sedmnácti vařit?

Je dobré, když se člověk umí o sebe kompletně postarat.

Co bys chtěl dělat po maturitě?

To kdybych věděl. Nejspíš něco s matematikou a počítači. Matematicko-fyzikální fakultu asi, tam už se účastním korespondenčního semináře. Možná budu programátor jako táta. Maminka je učitel.

Áha, čísla máte tedy v rodině. Co říkáš, jaký učitel je v tvých očích ideální?

Těžká otázka. Asi by měl být spíš přísnejší. Nedávno jsme s klukama řekli, jestli má učitel učit, nebo naučit. Ale k jednoznačnému závěru jsme nedospěli.

Lálalo by tě studium v cizině?

Z toho bych měl trochu strach. I když se domluvíme anglicky a šestý rok dělám francouzštinu, nejsem zatím na takové jazykové úrovni. Možná na zkoušku, na nějaký omezený čas bych na nějakou zahraniční školu šel, ale nehrázím, že bych tam zůstal.

Máš nějaký sen, co bys v životě chtěl dokázat?

Extra ctižádostivý asi vážně nejsem, radši se ztratím v davu. Ale třeba to teprve přijde. Bill Gates ani nedodělal vysokou školu, a co všechno dokázal. Nebo takový Steve Jobs. Je to vždycky o nápadu. Bylo by užasně na něco přijít, to určitě.

Co třeba využít své vloh v politice?

ce? Tam by bylo přílivu inteligence zapotřebí.

To by mohlo být zajímavé. O současnou situaci - i mezinárodní - se ve škole s klukama samozřejmě bavíme. Dokonce s nadsázkou i o tom, co bychom s tím udělali. Ale rozhodování v realitě by asi pro mě nebylo. Převzít za nějaké rozhodnutí zodpovědnost, na to se zatím necítím.

V Logické olympiádě se mezi třicíti nejlepšími ve třech kategoriích objevily jen čtyři dívky. Myslíš, že jsou kluci chytrější?

To se ptáte špatného člověka. Vím, že se to říká, ale určitě to neplatí vždycky. Záleží taky na tom, kolik holek se přihlásilo. Myslim, že taková soutěž je moc dobrá věc, a těm, kteří o ní teprve přemýšlejí, bych radil, ať si to zkusí. Už tady objevili pěkných pár skrytých talentů.

Jaký to je vůbec pocit, uspět z tak obrovského počtu soutěžících?

Když jsem se Logické olympiády účastnil poprvé, tak jsem ty lidi kolem vnímal, teď už ale ne. Určitě jsem si ale ani po soutěži nemyslel, že mám vítězství v kapse. Spíš jsem tipoval loňského vítěze Pavla Hudce. Tomu se ale letos nedařilo, stejně jako mně loni. Vlastně jsem do toho tentokrát šel s tím, že si to hlavně užiju a nějak to dopadne.

Co znamená, že se ti minulý rok nedařilo?

Dostal jsem se sice do republikového kola, ale ve finále jsem byl až jedenáctý. To znamená na prvním místě, co se nevyhlašuje.

Jak jsi to zvládl? Umíš prohrávat?

No, přežil jsem to. Dovedu uznat porážku.

Těšíš se, že ti vítězství v Logické olympiádě vylepší kredit u spolužáků?

Mně záleží hlavně na jedné. Jmenuje se Tamara a známé se už ze základky. Původně jsem ji neměl rád, ani nevím proč. Když mi řekla, že jde taky na gymnázium, byl jsem naštvaný. Pak se to ale mezi námi vyvinulo, je to už pár let. Já nejsem na přelétavé vztahy.

Kdo ti letos nejvíc fandil?

Fandění jsem všem zakázal. Nemám to rád. Ani nevím proč, ale když si něco usmyslím, tak si za tím stojím. Ale od svoji holky doufám dostanu večer za to vítězství pusku. Ta asi palce držela a na zákaz nedbala.

Soutěž pro talenty

Logická olympiáda, kterou pořádá Mensa, stává na umění samostatné předmět Letošního, 8. ročníku se v základních kolech účastnilo na 58 tisíc dětí z celé republiky. Po krajských kolech se v pondělí v Míčovně na Pražském hradě sešlo 197 finalistů, odměněno bylo vždy deset dětí v každé ze tří kategorií. Ondřej Motlíček uspěl v kategorii stredoškolařů, v kategorii nejmladších zvířel Martin Reichl z Prahy, mezi středněvěkými Václav Trpišovský z gymnázia Open Gate School v Říčanech u Prahy.